

Általános kihallgatás
Ferenc pápa katekézise
a Szentlélek ajándékairól: az erősségről

Szent Péter tér
2014. május 4. (szerda)

Kedves Testvérek, jó napot kívánok!

Az előző katekézisekben a Szentlélek első három ajándékával foglalkoztunk: a bölcsességgel, az értelemmel és a tanácsadással. Ma arról fogunk elmélkedni, amit az Úr tesz: ő mindig eljön, hogy *támogasson minket gyengeségünkben*, és ezt egy külön ajándékkal teszi: az *erősség* ajándékával.

1. Jézus egyik *példabeszéde* segít, hogy fel tudjuk mérni ennek az ajándéknak a jelentőségét. Egy *magvető* kimegy, hogy elvesse a magokat; de nem minden elvetett mag hoz termést. Amelyik az útszélre esett, azt megették a madarak; amelyik köves talajra vagy bokrok közé hullott, az kikelt ugyan, de hamar felperzselte a nap vagy elfojtották a tövisek. Egyedül az volt képes felnőni és termést hozni, amelyik jó földbe hullott (vö. Mk 4,3-9; Mt 13,3-9; Lk 8,4-8). Ahogy Jézus elmagyarázza tanítványainak, ez a magvető az Atyát jelképezi, aki bőségesen szórja szavának magját. A mag azonban gyakran szívünk sivárságába ütközik, és még ha befogadjuk is, fennáll a veszély, hogy meddő marad. Az erősség ajándékával azonban a Szentlélek *felszabadítja szívünk talaját*, megszabadítja a tespedtségtől, az elbizonytalanodástól és minden megbénító félelemtől, hogy hitelesen és örömmel eltelve életre váltsuk az Úr szavát. Az erősségnek ez az ajándéka valódi segítség: erőt önt belénk, és sok korláttól megszabadít.

2. Vannak olyan *nehéz időszakok* és *határhelyzetek* is, amikor az erősség ajándéka rendkívüli módon, példaszerűen megnyilvánul. Ez azoknak az esete, akiknek különösen kemény és fájdalmas tapasztalatokkal kell szembenézniük, olyanokkal, amelyek feldúlják életüket és szeretteik életét. Az egyház ragyog azon sok *fióerünk* és *nővérünk* tanúságtételétől, akik *nem haboztak életüket adni*, hogy hűségesek maradjanak az Úrhoz és evangéliumához. Ma sem hiányoznak keresztények, akik a világ számos táján mély meggyőződéssel és derűvel továbbra is megünneplik hitüket [a liturgiában], és tanúságot tesznek róla, és kitartanak akkor is, amikor tudják, hogy ezért magas árat fizethetnek. Mi is, mindnyájan ismerünk olyan embereket, akik nehéz helyzeteket éltek meg és sok szenvedésen mentek keresztül. Vagy gondoljunk pusztán azokra a férfiakra és nőkre, akik veszélyes életet élnek, küzdenek, hogy eltartsák családjukat, felneveljék gyermekeiket: azért képesek erre, mert az erősség lelke segíti őket. Milyen sok férfi és milyen sok nő van – nem is ismerjük a nevüket –, akik dicsőségére válnak népünknek, dicsőségére válnak egyházunknak azért, mert erősek: erősek

abban, hogy helytállnak a mindennapi életben, szolgálják családjukat, végzik munkájukat, kitartóak hitükben. Ezek a fivéreink és nővéreink szentek, a mindennapi élet szentjei, közöttünk rejtőző szentek: megvan bennük az erősség ajándéka, hogy teljesítsék kötelességeiket mint személyek, mint apák és anyák, mint testvérek, mint polgártársak. Nagyon sokan vannak ám! Adjunk hálát az Úrnak ezekért a keresztényekért, akiknek életszentsége rejtve marad: a Szentlélek működik bennük, ő ad nekik erőt, és viszi őket előre! Javunkra lesz, ha ezekre az emberekre gondolunk: ha ők így tesznek, ha ők képesek így élni, akkor én miért ne tudnék? Az is javunkra lesz, ha kérjük az Urat, hogy adja meg nekünk is az erősség ajándékát.

3. Nem kell azonban azt gondolni, hogy az erősség ajándéka csak bizonyos esetekben és különleges helyzetekben szükséges. Ennek az ajándéknak keresztény létünk alaphangjának kell lennie *megszokott, mindennapi életünkben*. Ahogy már mondtam, életünk minden egyes napján erősnek kell lennünk, szükségünk van erre az erősségre, hogy helyt tudjunk állni az életben, szolgálni tudjuk családjunkat és kitartsunk a hitben. Pál apostolnak van egy mondata, amelyet érdemes meghallgatni: „Mindenre képes vagyok abban, aki erőt ad nekem” (Fil 4,13). Amikor szembe kell néznünk a hétköznappal, amikor jönnek a nehézségek, emlékezzünk erre: „Mindenre képes vagyok abban, aki erőt ad nekem.” Az Úr mindig megadja az erőt, nem engedi, hogy hiányát érezzük. Az Úr nem próbál meg minket jobban, mint amennyit el tudunk viselni. Ő mindig velünk van. „Mindenre képes vagyok abban, aki erőt ad nekem.”

Kedves barátaim! Olykor kísértést érezhetünk arra, hogy átadjuk magunkat a lustaságnak vagy – ami rosszabb – a csüggedésnek, főként az élet fáradalmaival és megpróbáltatásaival szemben. Ilyenkor ne veszítsük el bátorságunkat, hanem hívjuk a Szentlelket, hogy az erősség ajándékával enyhítsen szívünkön, öntsön új erőt és lelkesedést életünkbe és Jézus-követésünkbe!

(Tózsér Endre SP fordítása)

© Libreria Editrice Vaticana, 2014.

© Tózsér Endre SP, 2014.

